

NARODNE NOVINE

Prepričaj u Zagrebu:
 za 1 mjesec 5 K - fl.
 za 5 mjeseca 9 K - fl.
 za 6 mjeseca 18 K - fl.
 za 1 godinu 36 K - fl.
 za dostavu u kuću 50 fl. mje-
 sečno više.

Prepričaj u polici u Zagrebu:
 za 1 mjesec 8 K 20 fl.
 za 5 mjeseca 11 K - fl.
 za 6 mjeseca 22 K - fl.
 za 1 godinu 44 K - fl.

Prepričaj u polici u Banovini:
 za 8 mjeseca 16 K 50 fl.

Pojedini broj 16 fl.

SLUŽBENO.

Njezino Veličanstvo kralica i kraljice blagozvijelo je, udovoljivim premilostivo molbi, upravljenju na prečinju Njezinu osobu, najmilostivije prenesti pokroviteljstvo nad drugim vrom. Rat-nokumentom.

Ban kraljevine Hrvatske, Slavonije i Dalmacije obnašao je imenatni dra. Martina Juranića, kr. Japanskih fi-zika, nizinskih liječnika kod kr. sudbenog stola u Petrinji.

Naredba

Ulica kraljevine Hrvatske, Slavonije i Dalmacije od 23. srpnja 1917. broj VI—1776/1, kojom se obvezanost osiguranja za slučaj nezgode protječe hrvatsko-poljske pripadnike u koliko su namještene na području kraljevine Hrvatske i Slavonije.

Temeljem § 5, odnosno § 208. zak. čl. XIX.: 1907. o osiguranju obrtnih i trgovackih namješteneva za slučaj bolesti ili nezgoda — obrazlazim bez obzira na reci-pročno postupanje odrediti, da se u § 3. spomenutog zakonskog članka navedena obveza obrtnih i trgovackih poduzeća na osiguranje svojih namješteneva protiv nezgode ima protegnuti i na rusko-poljske podanike, koji su namještene na području kraljevine Hrvatske i Slavonije.

U Zagrebu, dne 28. srpnja 1917.

Antun pl. Mihalovich v. r.

Naredba

Ulica kraljevine Hrvatske, Slavonije i Dalmacije od 22. srpnja 1917. broj VI—1828/7, kojom se proglašuje naredba kr. ug. ministarstva od 26. lipnja 1917. broj 1909/M. Pr. u predmetu preinaciju naredbe broj 1157/1917. M. Pr. o ograničenju pro-metanja zaliha vune.

Ovime proglašenjem naredbu kr. ug. ministarstva od 26. lipnja 1917. broj 1909/M. Pr. u predmetu preinaciju naredbe kr. ug. ministarstva od 2. travnja 1917. broj 1157/M. Pr. o ograničenju pro-metanja zaliha vune time, da je spomenuta naredba kr. ug. ministarstva od 2. travnja 1917. broj 1157/M. Pr. proglašena ban-skom naredbom od 30. travnja 1917. broj VI—1420.

U Zagrebu, dne 22. srpnja 1917.

Antun pl. Mihalovich v. r.

Naredba

Ulica kraljevine Hrvatske, Slavonije i Dalmacije od 19. srpnja 1917. broj VI—1909, kojom se proglašuje naredba kr. ug. ministarstva od 27. lipnja 1917. broj 10.445 VI—C u predmetu ponude ručnika i ubrusa (servjeta).

Naredbu kr. ug. ministarstva od 29. srpnja 1916. broj 2489 M. Pr. i od 4. prosinca 1916. broj 2830 M. Pr. proglašena naredbama od 23. kolovoza 1916. broj VI—3676, odnosno od 18. prosinca 1916. broj VI—3763/1.

U Zagrebu, dne 26. lipnja 1917.

Mario grof Eszterházy v. r.
kr. ug. ministar-predsjednik.

Naredba

Ulica kraljevine Hrvatske, Slavonije i Dalmacije od 19. srpnja 1917. broj VI—1909, kojom se proglašuje naredba kr. ug. ministarstva od 27. lipnja 1917. broj 10.445 VI—C u predmetu ponude ručnika i ubrusa (servjeta).

Ovime proglašenjem naredbu kr. ug. ministarstva od 27. lipnja 1917. broj 10.445 VI—C u predmetu ponude ručnika i ubrusa (servjeta).

Naredbu kr. ug. ministarstva od 29. srpnja 1916. broj 2489 M. Pr. i od 4. prosinca 1916. broj 2830 M. Pr. proglašena naredbama od 23. kolovoza 1916. broj VI—3676, odnosno od 18. prosinca 1916. broj VI—3763/1.

U Zagrebu, dne 19. srpnja 1917.

Antun pl. Mihalovich v. r.

* Ova naredba proglašuje se ponovno, jer se u predmetu naredbe imaju razinjavi mjesto stolnjaka: utrnsi (eरविते).

Što je jedan trgovac suknom, a drugi dr-vom, dok ni inači, nisu trebali modre i ružičaste vrpe, da ih ljudi na zamjenjuju, jer je između njih bilo i drugih razlik. Objicju se morala zakleti, da će njihove žene i dalje smjeti ostati nerazdržive kao i da djevojaštva. Stanovalo su u neposrednoj blizini dnevno se sastajale i naličile jedna na drugu, da se nitko živ ne bi mogao čuditi, da su ih u njihovi muževi za-mjenili, ali na to su očito same dobro pa-zile.

Već su, tri godine sretno živjele u braku, iako nisu imale djece, kad jednoga dana posjeti surjak, koji je trgovac drvom, onoga sa suknom, i to u posebnoj vremjenoj i ne kod kuće, već u neobičnoj. „Ti si bio na putu, zapitao ga.

„Kao i ti, odgovorio mu drugi.

„Ne, ja nisam, nastavio trgovac drvom, ja sam samo eve tako udio, kad da se otpotovati. No ali sediš i ti i razgovariš oči. Jer ovog naš se oboje jednako. I uspravljedi mu, kako je prevario svoju ženu, i joj kazao, da mora otpotovati, dok zapravo nije mogao odoljeti gospodini, da ne posjeti redutu, čega kašte ne njezine njezine nekorektnosti; možeći biti po-sve miran, jer nijedan od dviju grijeha nije počinila nikakvo zlo, čega dakako on, prijevodjać, ne bi mogao o sebi ustvrditi, jer ga je njihov rdjan pririjek zaveo i uskolebao u čvrstim bračnim načinima.“

Trgovac suknom, očito sav izvan zivota, zapita surjuka, što namjerava činiti: „što da činim?“, odvraća ovaj. „Čemu? Ta nije dogodilo ništa!“ ostavimo im dake veselje, da neste pred nama taj, jer ta će ih tajna obvezivati, da budu prema nama još ljubuznije, dok će nama davati izvjesnu slobodu, tako reći noki sphae. Zato sam tako, učitiv, to sam došao, da te o svemu obrisujem, iako moram priznati, da mi zapravo nije sama učitivost dovela, već i u razdoblju, da vidim tvorju lice, kako će se odmah budlasto promijeniti! — Zadovoljan je, svojim uspjehom, prekinuo je razgovor i u sebi se usprao surjuku, koji je uistinu bio dosta pedantan, da avat previše tragički svih, dok je sam prema svemu običajno i to užo "sam" kao povod, da sebi dopušta, što više slobode. Daljnji dogadjaji dali su potonjem pravo.

Surjak, koji je izgubio suknom, oti-je neku vrstu krvnju i prkoravao se, sto njegova žena ima pred njim tajne, te joj odmah odnoš stvar i pozvao je na odgovornost. Ona se pokušala poričati, ali je nadzro sve priznala, brižnijim u plač, koji je njegu riješio, te ju je stao tješiti. Ona se evo ponistena pokajala, a on joj je proprio, da joj gotovo pravo, to najpošljivo okrivio sama sobe, a koga je se preuzeo

1157/1917. M. Pr. o ograničenju pro-metanja zaliha vune. Na temelju zakonskih mjerama za slučaj rata određuje kr. ug. ministarstvo slijedeće:

§ 1.

Ustanova § 4. naredbe broj 1157/1917. M. Pr. o ograničenju prometanja zaliha vune i odpadaka strojnih runutih koža (koža sa krznom), kao i o ustanovljenju maksimalnih cijena za te kože (v. Budapesti Kölönyh. od 4. travnja 1917. broj 78), prema kojoj će one zalihe vune, kod kojih brutu težina pojedinih kakvoča iznosi 1000 kg ili manje, Središte za vunu dati procjeniti, te će na tom temelju ponuditi stavitvi ponudu cijene, pa u slučaju sporazuma sa strankom konacno obraćenati — proizvije se i na zalihe, kojih brutu težina nadmašuje 1000 kg. Prema tomu se daljnja ustanova § 4. citirane naredbe, da se naime stavke, koje po pojedinim kakvočima nadmašuju brutu težinu od 1000 kg pojedine tvorničke isporuke, te da kakvoči u konacnu cijenu tih stavaka ustanovljuje Povjerenstvo za procjenjivanje vune, samo tom slučaju imade primijeniti, ako između ponudioca i Središtu za vunu u pogledu kupovnine ponudjene zalihe vune nije došlo do sporazuma.

§ 2.

Ova naredba stupa na snagu dne 3. srpnja 1917. Moć se njezina proteže do 30. srpnja 1917. uključujući dan ugovora o uspostavljanju minimalne količine zaliha, štoto potpadaju pod obvezu ponude (predsjednici alineje ove naredbe), ne znaci različnost težine, dimen-zije, boje i veza razliku kakvoča.

Svi, koji posjeduju pamučnu robu, koju valja na temelju ove naredbe ponuditi, dužni su dne 7. srpnja 1917. pojedostavljenu evolu zalihe najkasnije do 17. srpnja 1917. na kupnju ponuditi twardci Središta pamuka d. d.

Svi, koji gore označenu robu u bilo kojoj koljini za drugoga u pohranu drže, dužni su takove zalihe do roka označenog u predsjednici alineji uz točnu oznaku kakvoča, količine, potpunog naziva vlasnikova i mesta uskladištenja prijaviti twardci Središta pamuka d. d.

Ponudu treba podnijeti na tiskanicu, koja se može nabaviti kod Središta pamuka d. d.

Ponuda valja priladiti od svake pojedine ponudjene kakvoči ogledak, koji se sastoji od 15 cm, dugacke tkanine sa pot-punom širinom kod metričke robe, a od jednog komeseta ručnika, odnosno ubrusa kod konfekcione robe. Na ogletku valja naznačiti količinu zalihe, ime vlasnika i mjesto uskladištenja.

Ponuditi valja i ove količine, gledate kiju su na dan ponudnabne obvezu Ugarskom i austrijskom središtu pamuka već stigle propisane dokaznice ili iznimne do-

Naredba
kr. ug. ministra trgovine broj 10.445/1917. VI. O, u predmetu ponude ruč-či-ka i ubrusa (servjeta).

Na temelju ovlaštenja u § 3. naredbe kr. ug. ministarstva broj 2489/1916. M. Pr. po-časni od 30. srpnja 1916. M. Pr. na kupnju ponudit:

Nerasljeno ručenje i ubrusi, od či-

to mogućnosti, i to tako metrička robe, kao i konfekcione komade (odrezane ili obrubljene), ačka galija vlasnika, od bilo koje vrste apomenuće robe iznos: barem 500 metara, ili sko je i manja od toga, ali iznosi od svih vrsta vrata ponudi podvržene robe učinkovitom slobodno slobodno upotrebiti.

Tako ova naredba prekrši, kaznit će se u smislu naredbe broj 2489/1916. M. Pr. po-časni od dana, kada ova naredba stupa na snagu, pa sve do iznimne u pogledu po-udrbenih obvezu ustanovljenog roka, to jest u razdoblju od 21 dana od datuma ob-vađenja potvrde o primjutu ponude po Središtu pamuka d. d., ni obraditi, ni doba-viti, ni odvojiti.

Podežda se izmjenjivanje rublja dužna se također, da svoje zalihe, koji pod-udar-ove naredbe spadaju, prema gornjim propisima ponude Središtu pamuka d. d. na kupnju, ali smiju 25% tih svojih zaliha i poslijem ponude slobodno upotrebiti.

Tako ova naredba prekrši, kaznit će se u smislu naredbe broj 12. naredbe kr. ug. ministarstva broj 2489/1916. M. Pr. odnosno § 1. naredbe kr. ug. ministarstva broj 3830/1916. M. Pr. (v. Budapesti Kölönyh. od 6. prosinca 1916.

Rukopis se ne vratio.
Telefon uredatelja broj 148.
Telefon uprave broj 775.

zvole ministra trgovine. No kod ove ponu-dbe treba priopći broj odnosne naredbe, dokaznice ili iznimne dozvole ministra trgo-vine, zatim dobaviti rok te točno naznačiti količinu, koja je do podnešenja ponude već debljena, Ovakvo ponudjene količine mogu se unatoč ponudi izraditi i dobaviti.

Sve one količine, gledate kiju nisu podneseeni ovakvi dokazi, ne smiju se u smislu naredbe broj 2489/1916. M. Pr. po-časni od dana, kada ova naredba stupa na snagu, pa sve do iznimne u pogledu po-udrbenih obvezu ustanovljenog roka, to jest u razdoblju od 21 dana od datuma ob-vađenja potvrde o primjutu ponude po Središtu pamuka d. d., ni obraditi, ni doba-viti, ni odvojiti.

Podežda se izmjenjivanje rublja dužna se također, da svoje zalihe, koji pod-udar-ove naredbe spadaju, prema gornjim propisima ponude Središtu pamuka d. d. na kupnju, ali smiju 25% tih svojih zaliha i poslijem ponude slobodno upotrebiti.

Tako ova naredba prekrši, kaznit će se u smislu § 12. naredbe kr. ug. ministarstva broj 2489/1916. M. Pr. odnosno § 1. naredbe kr. ug. ministarstva broj 3830/1916. M. Pr. (v. Budapesti Kölönyh. od 6. prosinca 1916.

Budapešta, dne 27. lipnja 1917.

Grof Béla Serényi v. r.
kr. ug. ministar trgovine.

NESLUŽBENO.

Iz zajedničkog sabora.

U Budimpešti, 23. srpnja.

Predsjednik Szász s otvara sjednicu u 4 sati po polje podne.

Medju podniescima nađu se dopisi zastupnika Čehie, Bosnijaca, Ladislava Meseka i Putnoki-a, u kojima se ovi usled svog imenovanja velikim činu imenjuju mandata.

Zastupnik Barczy podnosi inkom-patibilitetu prijavu proti samome sebi, koja se odnosi na nadležnost inkom-patibilitetom odbornom odboru.

Citat se nuncij velikeške kuće o prihvatu po zastupničkoj kući prihvaćenih zakonskih osnovi o provizornom ponomožanju ministarskih mjesti i o emisiji dobrovorne lutrije.

Predsjednik je ovlašćen, da povodom previšnjeg rođendana 17. kolovoza pri-većne pod stepenice previšnjega prijesta zastupniku čestitku zastupničke kuće.

Zastupnik Guido pl. Hreljanović prijavio je prešnu interpellaciju u poslu u zastupstvu ustanovnoga stanjana i sastavu sabora u Herceg-Bosni, koja će se obrazložiti na koncu sjednice.

na sebe, opet se ona granula i sada se zaređala svjećana občinjanja, a iz ovih najljepje pomirene. No budući da je on od ovog vremena bio prema njoj još nevjerniji, te se još većno trešio, da bude stope revnji u vrišnju bračnih dužnosti, ne može se ženici za-mjeniti, da je ona odustala načela, da ćeče za-korakne sličnom nedužnošću stranputicom, a koja se prvi put tako sretno povratila. Ako se ne dozna, mislila je, imat će užitak u tajnosti, a ako se otkrije, pomirene će biti nikako manje lijepo. Pri tomu nije pomisljala na pogibiju sličnih pustolovina i na činjenicu da iste gdjekad i u nehotice izgubuju svoju nedužnost, a kad je to već jednom i doživjela, ljušto je i sama pre-pala je u sebi odlučila, da se nikad više ne pušta u slične ludorije. Samo ako se sada ne otkrije, ali jedan jedini put i ona ne ulazi u račun!

Nazlaost nije ni drugi put imala sna-de, da se opre; attaché je burno molio a ona je znala, da će iz toga kroz cijeli život ostati neumoljiva. Iza togu nikad više. No ludom se slučaju i prohajlo, da je suprug za eve doznao, te zgrzovali se zbog njenе nezahvalnosti i nevjere, dograjad mnogo strože prosudjivali, nego ona, koja se samo nje mogla oprijeti čežnji za za-branjeno. I tako je došlo do brakorazvodne parnice i rastave, iz čega se i ljubavnik požario, da se riješi neprisjetljivim pustolovinama, tako da jedna napokon posve propala, padala, až u ruke u ruku, te ju prez-rijeo cieli grad, a najjače njene krepona crata.

Ova potonja udarila je posve drugim putem. Nju je njezin muž nekon one lako-umnosti zapustio, a pošto je primjetio, da je on u ujek voljan, da njemoni lasku-nosnog povećava svoju slobodu, osjetili so pozljednjem, te ju je ljubomor za sva vremena izlijecio od težnje za pustolovi-

Kuća prelazi zatim na dječevni red. Ustanovljenje daljnijih agenda.

Prije toga užima riječ zastupnik grof Stjepan Tis i za to izvodi, da s obzirom na akkor odgodu kćer drži podnešen, ako izjave nedavno podneta u njemačkom rabištu, nadju odziva i ugarskoj zastupničkoj kući. Misli također postlužiti stvari mire, ako konstatira pozavemajnu harmoniju i koja obstoji među svim faktorima ugarskoga javnoga života i življavama mjerodavnih faktora carevine. Njemačke, i to koliko u pogledu na poddržavanje i saveze, teliko u pogledu na ratne sileve i mirne i nevjate. Stot je bio naveza, to ne može o njenu biti nikakve raznosti mišljenju među Magyarima, jer se taj savjet činio, na životinju, interesima ugarskoga naroda, te je postavljen ugovornom ratu. Povreda ovoga savjeta bila bi u jednom smislu nečestita, a u drugom stema po najvažnijoj životnoj interesi Ugarske.

Iako tako postoji potpuna harmonija i među saveznicima i u pogledu na sve i cijele vlasti, tako i na mirovni i na mire i svrhi rat. Poljsku, koji so i tu u tame čini, da mu tako predložio traže nekakove opreke među shvaćanjem monarhije i njemačke carevine, opravljajući se činjenicama. U protutrošku je istom, ako se tvari, da je u tom pogledu došlo do ikakove promjene, te da spoljnička politika monarhije ne ide istom koločetinom, kao i početku rata. (Zivaljan prosvijet na kraljevici, Štović — Zastupnik Hollé dovršuje: Vi hocete i sada još rat?) To je smjelična tjerđina. (Obdržavanje i dova, velika buka s lijeva.)

Graf Tisza izjavljuje nastavljajući, da se može pozvati na to, da su uvek bili i s pretnjama i prijetnjama i mire, ako obvezili interes naše eksistencije. Mora prati tome provjerljivo, ako tko Ugarski predstavlja tako, kao da ne bi bila spremna utržati i boriti se do posljednje kapi krvi, dok se ne bi mogao sklopiti pristojan mire, koji obvezuje interese naše egzistencije.

U njemačkom rasprljaju izrečene izjave i tamo prihvaciće rezolucije, stoje u potpunom skladu s politikom, koju prislijedjujemo za čitavoga rata. Ima mnogo različnosti i mišljenju govornikom u ministar-predjedniku, ali u tom pitanju ne može biti uključene različnosti, pa zato je on podupirevanjem uključuju politiku ministarstava. Važna konstatirati, da u pogledu na izvanjsku politiku nemakovice razlike nisu mišljenja među strankama, koje podupiru mire, i među oporom (narednom strankom rata). Ako unatoč na bojističku kaznopravljivoću centralnih vlasti još nije došlo do mira, to leži urok u tome, da naši neprijatelji još uvek iz različitih pojava i crte nadu u našu nestugu. Za to da je uzeo ruk, da proti tome provjerljivo, te konzultirata naš posebnost, uklad s injevodljivim faktorima carevine njemačke.

Zatim zgodom mora govornik progovoriti o izvanjskim izjavama nekih čeških političara u austrijskoj zastupničkoj kući. S osim isto tako ogromne kojim se smjelično izjavljaju neće se sada dati hvati.

Zatim zgodom mora govornik, jer

nama i odobrilo rđavljiv želja. Duboko je žalila, što ga je izgubila, što nije mislila ni na drugo, nego kako bi opet mogla predložiti njegovu ljubav. Svaki prijatelj razgovor, što ga ona priznaje blagoslovom, da je uživo, svaka ljubezna riječ, koja za cijelo potječe iz zabune, svaka sitna žala, koju izmislju i bojanju, da se ne oda, nepreži, tu se ona da sređe radnju, ako joj podje za rukom, da ga svojim dražinama koja većer kod kuće zadri. Kad joj se opet izmakne, to će ona i u tomu krvitvu sebi pridavati, te neće popustiti u rovnosti, dok joj muž napokl u srži, a napokl u postupljenju, opet jednom ne doprineće žrtve, te ne odo od kuće, već ostane kod nje, da se barem jednput često proprija. Njeno ustrojno nastojanje nije ostalo bez nagrađe, iako tek u godinama, kad je muškarica već lakša, a i noboljše, da se popravi. Gledak pokao, kad bi koj god se povrjedio kružni polovali tihu sreću u ovom smršavom kuću, ali heroski-već trgovac drevom dospao u svoju ženu i jačanstvo pogled, kad do juči hodočasteći, nasto bi ona poniknutu očiju. Jer u četiri iščekao je sada gdjeval prekrasna zbog one redute, koju joj je tada mučko optušio. Tko zna, što bi se bez ove velikodušnosti hodo od nje dogodilo? I oboje je tada mislilo na astru, ali nije o njoj govorilo.

Pripovjeđaju ovoga događaja mnogi su prekorčili, da mu je pripovijedao nemoralna. Već i zato, jer han osaz muž, koji se poštano brinu za svoju senju, poštivoju i u vjernu joj ljubici, mještio da primi nagradu za svoju dobrobit i strpljivošću, biva joj i kažnjen, te ostaje način podnijet pred svim drugom, koji pobijedi lakomešnicu i pustolovinu. A nemoralan je taj događaj već i zato, jer u vremenu dolazi sve i vana, slučajno, dok se ništa ne događa prema zasluži. Budući da su obje vestre bile i u duši pošte, nikad jedna ne drugu,

je u posljednje doba dogodilo dva puta, da je češki član austrijsko zastupničke kuće izjavio, da se sada neće ne čavati pitanjem o dečejeprijenje i slovačkih županija u Ugarskoj, jer će se ovo pitanje uređiti na budućoj mirovnoj konferenciji. Unutrašnje stvari monarhije odgovarajući pred stranu areopagu, da je veležidnja. Ne će, da ovde polemljaju proti tom češkom predstavniku, ali pišta: Zar nemu nikakove austrijske vlade? Zar je u Austriji dovišnut (Obdržavanje desna). Austrijsku vladu valja pozvati na račun, da vrati svoju dužnost: te da ne dopušta takovih povezava i ugarskih interesa. Od ugarske vlade zahtjeva neka bi poradila, te se tada pobrinula, da se monarhija i u kom promišlja i ne dolazi u opasnost, da se interes mira ne otešuju ovakvom neuvjerenom izjavom.

Ministar-predjednik grof Esterházy

reflektira u kratko na izjavu grofa Tisze u pogledu na one navale, koje su upravljene proti interesima ugarske države, proti dualizmu i prvi vez, koja obustavlja Antrijom i u Ugarskom naglašava ponovno ono, što sam s ovoga mjeseta već više piše izjavio, te dodaje samo to, da će svim silama uzastopati, da ne osta u i p r a z n e f r a z e o n i z j a v e , što ih je toj stvari izrekao. I u pogledu u n a j e s k e - o - p i t i c h - k e - v e c - se je više piše izjavio, pak se tako danas ograničio sa svakom izjavom, da ovaj rat vođimo kroz obrambeni rat, pa da i kod sklapanja mire o v a s t n i g a m e ne bi bilo i cijelje. Već sam ne to npravio i upoznajem ih novu, da smo sviju mire, rat i izjavu s svojim prepoznatu na častni, mir izravnim sporazumima s našim saveznicima. (Občenito, obdržavanje.) Kuća je moje dotične izjave ne samo dana, nego je opstavljeno dočekala s obdržavanjem. Ne čak da se danas u tom pitanju uputim u daljnju razlaganje.

U pogledu na promjenu kancelara upućuje ministar-predjednik na brojazovu, izmjenjujući ministra i ministrica izvanjskih poslova, ministra i novim državnom čelnikom u kancelarijama, koje su ponovno učinile.

Naime, učinile su i njihove sestre, a i njihovi suprugi, da našim traženjem prenemaju na mire i našim utržanjem u toj obnaređeni borbi. (Zivljeno obdržavanje i Puklinski dom: Komendanti! Nije li graf Tisza to isto rekao? — Tisza: Ne! — Iste: Neva! — Tisza: Ne!)

Ministar-predjednik grof Esterházy: Posljednji dan izvođenje pobjede savezničkih ceta i njihovi sveduci računaju se i pomoći ponovni su dokazi za našu traženu prenemu na mire i našim utržanjem u toj obnaređeni borbi. (Zivljeno obdržavanje i Puklinski dom: Ne stoji do nas, — pojavljen je još jednom — nego do naših neprijatelja. Njih je isti odgovornost, jer

moramo pretpostaviti, da je i njih konkretno jedne od njih također igra službenja, kojega nisu zasluzili. Ni jedna nije sama odredila svoj udes, već su im ga mučili dosudili; tako zna, ne bi li oni rojavaju, da se učade za drugoga, bila dobra, a dobra rđavljiva. Svečetel tonu zahtjeva naš moralni: osjećaj, da nam udes ne bude slučajem nametnje, a zlo samo u strahu izbjegava; ne zaveređuju nikve nagrade. Ustavljan: On je toga misljenja, da je svakog krovavog sreću i da svatko sami stvara krovavog sreću, jer su i to u temu krivici sebe, da dogadjaji nisu ni moralni ni nemoralni, već su takvi samo ljudi. Ogradio se protiv metode, koja krepost, da je prikazao što zamamljivanje, gotovina, plak, dok opuštanje tjerja na plitko dno; onaj, što dobro bira samo zato, jer se bolje napravi, a zlo samo u strahu izbjegava; ne zaveređuju nikve nagrade. Ustavljan:

On je toga misljenja, da je svakog krovavog sreću, jer su i to u temu krivici sebe, Kakogod se u našim životima, da su drugi, one su u svojoj smršavoj i nevjastoj noši ipak drugu vruću i u temu je to krije. Dva čovjeka mogu, koliko hodec, da su u druga druga naličiti; ali to nije glavno, glavno je nutarnja, tko bi došao do krovavog sreću, koji ne poznaje, niti ne počima, ili jo ipak upoznano kamo, možda tek dondu, pošto je već odlučila cijeli naš život, prelaziši nas, da onmo, što nam sudsina predloži, dade, i da oni isti su nječan olgorak.

i h v o d o o s v a j a l a c k e p o ū d e , mjesto da se pozabave mlađu na mir. (Obdržavanje desna i lev) Budući da je ovaj mještio došao do izražaja u budućnosti, državno kancelara dr. Michaleisa, kao i u rezoluciji, prihvatanju od većine učenjakoga vlastelstava, to mogu konstatirati, da u tom pogledu vlasta ne p r o m i š l j e n j e i s v r ē s n , e k l a d i d a j o m eđu m a n a r i j i u m eđu e u r e v i n o m . N e j e m a ē k o m . (Obdržavanje i plešak s desna.)

Kuća prelazi izoga to ne dnevni red. Ustanovljenje daljnijih agenda. Predejednik pl. S z á s z i v a j u , da je sada kuće ne može zapoštiti, a on da još ne može kazari, kad će to biti. Moli stoga za olast, da na rednu sjednicu smjezi savzati u sporazumu s vladom, čim se pošte potreba za to.

Graf Tisza je na, za kada kapi: vlasta — dakako ako ne bude izvanrednih događaja — opet savzati sjednice kuće.

Ministar-predjednik grof Esterházy odvraća, da misli, da će naredni sastanak moći početi k o n e c m r u d n i u i l i p o c e k n i l i s t o p a d a . (Obdržavanje.)

Iza tog daje predejednik riječ zastupnik pl. R i l j a n o v ić, da obrázloži svoju prešnu interpelaciju.

Zastupnik Guido Pl. R i l j a n o v ić počinje hrvatski, a onda nastavlja magyar-či: Postojavaću — kuoč! (Puklici u lievu: Čujmo, čujmo!) Na osnovu zakona od 18. srpnja 1908. pravo je u dužnosti ugarske vlade, da bude, nad načinom u p r a v e a n t k r i t i k a n i z e m a l j a B o s n i e i H e r c e g o v i n e . (Čujmo, čujmo!) Kroz tri godine, dok je u Austriji vlast vodjena putovanjem, učinili su u Ugarskoj te Hrvatskoj i Slavoniji u svojim zakonodavnim zborovima, ači i malo u one iako dosadno govorile o bosansko-hercegovačkoj upravi, ali i o tome, u kojem stanju potlačenosti ižviđene su učinile. (Bilješka u lievu: Puklinski dom: Komendanti! Nije li graf Tisza to isto rekao? — Tisza: Ne! — Iste: Neva! — Tisza: Ne!)

Uprti o gore spomenuti zakon u ovdje

počinje u gornjem gledistu n a r o d n o g

je, nadalje da stavlja u svih h i s t o r i k i h v e z a u p r a v l j a m o , da mijeli hrvatske saborove, a tada i učinili po

zavrsiti i trajnog i zadržati naroda. (Bilješka u lievu: Puklinski dom: Komendanti! Nije li graf Tisza to isto rekao? — Tisza: Ne! — Iste: Neva! — Tisza: Ne!)

Uprti o gore spomenuti zakon u ovdje

počinje u gornjem gledistu n a r o d n o g

je, nadalje da stavlja u svih h i s t o r i k i h v e z a u p r a v l j a m o , da mijeli hrvatske saborove, a tada i učinili po

zavrsiti i trajnog i zadržati naroda. (Bilješka u lievu: Puklinski dom: Komendanti! Nije li graf Tisza to isto rekao? — Tisza: Ne! — Iste: Neva! — Tisza: Ne!)

Uprti o gore spomenuti zakon u ovdje

počinje u gornjem gledistu n a r o d n o g

je, nadalje da stavlja u svih h i s t o r i k i h v e z a u p r a v l j a m o , da mijeli hrvatske saborove, a tada i učinili po

zavrsiti i trajnog i zadržati naroda. (Bilješka u lievu: Puklinski dom: Komendanti! Nije li graf Tisza to isto rekao? — Tisza: Ne! — Iste: Neva! — Tisza: Ne!)

Uprti o gore spomenuti zakon u ovdje

počinje u gornjem gledistu n a r o d n o g

je, nadalje da stavlja u svih h i s t o r i k i h v e z a u p r a v l j a m o , da mijeli hrvatske saborove, a tada i učinili po

zavrsiti i trajnog i zadržati naroda. (Bilješka u lievu: Puklinski dom: Komendanti! Nije li graf Tisza to isto rekao? — Tisza: Ne! — Iste: Neva! — Tisza: Ne!)

Uprti o gore spomenuti zakon u ovdje

počinje u gornjem gledistu n a r o d n o g

je, nadalje da stavlja u svih h i s t o r i k i h v e z a u p r a v l j a m o , da mijeli hrvatske saborove, a tada i učinili po

zavrsiti i trajnog i zadržati naroda. (Bilješka u lievu: Puklinski dom: Komendanti! Nije li graf Tisza to isto rekao? — Tisza: Ne! — Iste: Neva! — Tisza: Ne!)

Uprti o gore spomenuti zakon u ovdje

počinje u gornjem gledistu n a r o d n o g

je, nadalje da stavlja u svih h i s t o r i k i h v e z a u p r a v l j a m o , da mijeli hrvatske saborove, a tada i učinili po

zavrsiti i trajnog i zadržati naroda. (Bilješka u lievu: Puklinski dom: Komendanti! Nije li graf Tisza to isto rekao? — Tisza: Ne! — Iste: Neva! — Tisza: Ne!)

Uprti o gore spomenuti zakon u ovdje

počinje u gornjem gledistu n a r o d n o g

je, nadalje da stavlja u svih h i s t o r i k i h v e z a u p r a v l j a m o , da mijeli hrvatske saborove, a tada i učinili po

zavrsiti i trajnog i zadržati naroda. (Bilješka u lievu: Puklinski dom: Komendanti! Nije li graf Tisza to isto rekao? — Tisza: Ne! — Iste: Neva! — Tisza: Ne!)

Uprti o gore spomenuti zakon u ovdje

počinje u gornjem gledistu n a r o d n o g

je, nadalje da stavlja u svih h i s t o r i k i h v e z a u p r a v l j a m o , da mijeli hrvatske saborove, a tada i učinili po

zavrsiti i trajnog i zadržati naroda. (Bilješka u lievu: Puklinski dom: Komendanti! Nije li graf Tisza to isto rekao? — Tisza: Ne! — Iste: Neva! — Tisza: Ne!)

Uprti o gore spomenuti zakon u ovdje

počinje u gornjem gledistu n a r o d n o g

je, nadalje da stavlja u svih h i s t o r i k i h v e z a u p r a v l j a m o , da mijeli hrvatske saborove, a tada i učinili po

zavrsiti i trajnog i zadržati naroda. (Bilješka u lievu: Puklinski dom: Komendanti! Nije li graf Tisza to isto rekao? — Tisza: Ne! — Iste: Neva! — Tisza: Ne!)

Uprti o gore spomenuti zakon u ovdje

počinje u gornjem gledistu n a r o d n o g

je, nadalje da stavlja u svih h i s t o r i k i h v e z a u p r a v l j a m o , da mijeli hrvatske saborove, a tada i učinili po

zavrsiti i trajnog i zadržati naroda. (Bilješka u lievu: Puklinski dom: Komendanti! Nije li graf Tisza to isto rekao? — Tisza: Ne! — Iste: Neva! — Tisza: Ne!)

Uprti o gore spomenuti zakon u ovdje

počinje u gornjem gledistu n a r o d n o g

je, nadalje da stavlja u svih h i s t o r i k i h v e z a u p r a v l j a m o , da mijeli hrvatske saborove, a tada i učinili po

zavrsiti i trajnog i zadržati naroda. (Bilješka u lievu: Puklinski dom: Komendanti! Nije li graf Tisza to isto rekao? — Tisza: Ne! — Iste: Neva! — Tisza: Ne!)

Uprti o gore spomenuti zakon u ovdje

počinje u gornjem gledistu n a r o d n o g

je, nadalje da stavlja u svih h i s t o r i k i h v e z a u p r a v l j a m o , da mijeli hrvatske saborove, a tada i učinili po

zavrsiti i trajnog i zadržati naroda. (Bilješka u lievu: Puklinski dom: Komendanti! Nije li graf Tisza to isto rekao? — Tisza: Ne! — Iste: Neva! — Tisza: Ne!)

Uprti o gore spomenuti zakon u ovdje

počinje u gornjem gledistu n a r o d n o g

je, nadalje da stavlja u svih h i s t o r i k i h v e z a u p r a v l j a m o , da mijeli hrvatske saborove, a tada i učinili po

zavrsiti i trajnog i zadržati naroda. (Bilješka u lievu: Puklinski dom: Komendanti! Nije li graf Tisza to isto rekao? — Tisza: Ne! — Iste: Neva! — Tisza: Ne!)

Uprti o gore spomenuti zakon u ovdje

počinje u gornjem gledistu n a r o d n o g

je, nadalje da stavlja u svih h i s t o r i k i h v e z a u p r a v l j a m o , da mijeli hrvatske saborove, a tada i učinili po

zavrsiti i trajnog i zadržati naroda. (Bilješka u lievu: Puklinski dom: Komendanti! Nije li graf Tisza to isto rekao? — Tisza: Ne! — Iste: Neva! — Tisza: Ne!)

Uprti o gore spomenuti zakon u ovdje

počinje u gornjem gledistu n a r o d n o g

je, nadalje da stavlja u svih h i s t o r i k i h v e z a u p r a v l j a m o , da mijeli hrvatske saborove, a tada i učinili po

zavrsiti i trajnog i zadržati naroda. (Bilješka u lievu: Puklinski dom: Komendanti! Nije li graf Tisza to isto rekao? — Tisza: Ne! — Iste: Neva! — Tisza: Ne!)

Uprti o gore spomenuti zakon u ovdje

počinje u gornjem gledistu n a r o d n o g

je, nadalje da stavlja u svih h i s t o r i k i h v e z a u p r a v l j a m o , da mijeli hrvatske saborove, a tada i učinili po

zavrsiti i trajnog i zadržati naroda. (Bilješka u lievu: Puklinski dom: Komendanti! Nije li graf Tisza to isto rekao? — Tisza: Ne! — Iste: Neva! — Tisza: Ne!)

Uprti o gore spomenuti zakon u ovdje

počinje u gornjem gledistu n a r o d n o g

je, nadalje da stavlja u svih h i s t o r i k i h v e z a u p r a v l j a m o , da mijeli hrvatske saborove, a tada i učinili po

zavrsiti i trajnog i zadržati naroda. (Bilješka u lievu: Puklinski dom: Komendanti! Nije li graf Tisza to isto rekao? — Tisza: Ne! — Iste: Neva! — Tisza: Ne!)

Uprti o gore spomenuti zakon u ovdje

počinje u gornjem gledistu n a r o d n o g

je, nadalje da stavlja u svih h i s t o r i k i h v e z a u p r a v l j a m o , da mijeli hrvatske saborove, a tada i učinili po

zavrsiti i trajnog i zadržati naroda. (Bilješka u lievu: Puklinski dom: Komendanti! Nije li graf Tisza to isto rekao? — Tisza: Ne! — Iste: Neva! — Tisza: Ne!)

Uprti o gore spomenuti zakon u ovdje

počinje u gornjem gledistu n a r o d n o g

je, nadalje da stavlja u svih h i s t o r i k i h v e z a u p r a v l j a m o , da mijeli hrvatske saborove, a tada i učinili po

zavrsiti i trajnog i zadržati naroda. (Bilješka u lievu: Puklinski dom: Komendanti! Nije li graf Tisza to isto rekao? — Tisza: Ne! — Iste: Neva! — Tisza: Ne!)

Uprti o gore spomenuti zakon u ovdje

počinje u gornjem gledistu n a r o d n o g

je, nadalje da stavlja u svih h i s t o r i k i h v e z a u p r a v l j a m o , da mijeli hrvatske saborove, a tada i učinili po

zavrsiti i trajnog i zadržati naroda. (Bilješka u lievu: Puklinski dom: Komendanti! Nije li graf Tisza to isto rekao? — Tisza: Ne! — Iste: Neva! — Tisza: Ne!)

Uprti o gore spomenuti zakon u ovdje

počinje u gornjem gledistu n a r o d n o g

je, nadalje da stavlja u svih h i s t o r i k i h v e z a u p r a v l j a m o , da mijeli hrvatske saborove, a tada i učinili po

zavrsiti i trajnog i zadržati naroda. (Bilješka u lievu: Puklinski dom: Komendanti! Nije li graf Tisza to isto rekao? — Tisza: Ne! — Iste: Neva! — Tisza: Ne!)

Uprti o gore spomenuti zakon u ovdje

počinje u gornjem gledistu n a r o d n o g

je, nadalje da stavlja u svih h i s t o r i k i h v e z a u p r a v l j a m o , da mijeli hrvatske saborove, a tada i učinili po

zavrsiti i trajnog i zadržati naroda. (Bilješka u lievu: Puklinski dom: Komendanti! Nije li graf Tisza to isto rekao? — Tisza: Ne! — Iste: Neva! — Tisza: Ne!)

Uprti o gore spomenuti zakon u ovdje

počinje u gornjem gledistu n a r o d n o g

je, nadalje da stavlja u svih h i s t o r i k i h v e z a u p r a v l j a m o , da mijeli hrvatske saborove, a tada i učinili po

zavrsiti i trajnog i zadržati naroda. (Bilješka u lievu: Puklinski dom: Komendanti! Nije li graf Tisza to isto rekao? — Tisza: Ne! — Iste: Neva! — Tisza: Ne!)

Uprti o gore spomenuti zakon u ovdje

počinje u gornjem gledistu n a r o d n o g

je, nadalje da stavlja u svih h i s t o r i k i h v e z a u p r a v l j a m o , da mijeli hrvatske saborove, a tada i učinili po

zavrsiti i trajnog i zadržati naroda. (Bilješka u lievu: Puklinski dom: Komendanti! Nije li graf Tisza to isto rekao? — Tisza: Ne! — Iste: Neva! — Tisza: Ne!)